

Un gran salt endavant

Article d'**Àlex Masllorens**, diputat del grup Socialistes-Ciutadans pel canvi al Parlament de Catalunya, publicat a El Punt l'11/2/2006.

Comença la negociació de l'Estatut al Congrés dels Diputats. Un altre pas endavant en el llarg camí fins l'aprovació definitiva del text. No tothom ha volgut ensenyar totes les cartes, però en bona part la sort de la norma bàsica legal de l'autogovern de Catalunya està decidida. No pot ser d'una altra manera. El nostre país és a punt d'obtenir la màxima cota d'autonomia i de llibertat que mai ha tingut en democràcia.

Alguns es remunten, sentimentalment, a moments de la història en què Catalunya no havia de convèncer ningú de què formava part d'una corona independent, juntament amb l'Aragó, el País Valencià i les Illes. Molts espanyols ho ignoren, perquè en aquest país el coneixement de la història no ha estat mai el nostre fort. Sabem quatre coses i ens sembla que n'hi ha prou. Però també és cert que els catalans i les catalanes, individualment, no havien gaudit mai del grau de llibertat que avui tenim. Som ciutadans i ciutadanes lliures i vivim en democràcia i en pau. No podem obviar que aquesta ha estat una conquesta històrica revolucionària. Avui val el mateix el vot d'un pagès, d'un treballador manual, d'un empresari i d'un terratinent. I tots hem de complir les lleis i respondre davant dels tribunals.

Per tant, molt més enllà de les visions edulcorades i nostàlgiques, l'obligació de cada generació és deixar un món millor als fills i als néts. I cal tenir molt clar que el món no és una herència que deixem nosaltres a les properes generacions, sinó un usdefruit que ens han deixat elles a nosaltres.

El text d'Estatut que hi ha sobre la taula li dona cent voltes al que està en vigor i representa un avenç extraordinari en el camí de l'autogovern de Catalunya i també de les relacions de Catalunya amb Espanya. És un salt qualitatiu que tardarem anys a digerir i a poder aplicar en tota la seva extensió i les seves conseqüències.

La gran majoria de diputats del Parlament ens havíem compromès a promoure un Estatut que donés resposta als nous reptes que tenim al davant, i a les noves necessitats i sensibilitats ciutadanes; però també a aprofundir en l'autogovern al voltant de tres eixos fonamentals: el reconeixement de la singularitat nacional de Catalunya, l'augment real de les competències i un finançament més just.

El nou text estatutari reconeixerà els drets històrics i millorarà els drets lingüístics; establirà un capítol de drets i deures, i proclamarà el compromís dels poders públics de garantir-ne el seu compliment. El text recull una definició de drets civils (de les persones, de les famílies, de la gent gran, o a viure el procés de la mort amb dignitat), drets socials (en els àmbits de l'educació, la sanitat, els serveis socials, laboral, d'habitatge o de medi ambient), i de drets polítics i administratius (a la participació o a l'accés als serveis públics).

I, finalment, el nou Estatut estableix tota una tipologia de competències, n'aclareix la titularitat per a cadascuna d'elles i les "blinda" en el cas de les que són exclusives. I, el més important, obre el pas a la gestió de tot un seguit de competències noves que ningú no podrà negar que representen un pas de gegant en l'exercici de l'autogovern. Serà així en matèries com les polítiques d'acollida dels immigrants i la concessió dels permisos de treball; les escoles

bressol; les beques en l'ensenyament obligatori, la inspecció de treball; el reconeixement i la prestació de les pensions no contributives; la gestió de les infraestructures de les telecomunicacions; la seguretat privada; la gestió de ports i aeroports i dels ferrocarrils de rodalies; la coordinació amb l'Estat de les relacions amb la Unió Europea i la presència física dels consellers en reunions ministerials... i en tota una llarga llista de millores competencials en l'Administració de Justícia.

I, pel que fa al finançament, quedarà consagrat també el model que havien elaborat les tres forces polítiques que donen suport al Govern de la Generalitat. Un model que era bo en el moment en què es va fer arribar la proposta al govern de l'Estat i que ho continua essent i que dotarà Catalunya de més recursos per a dur a terme les polítiques públiques que el nostre país necessita, en ares d'una major cohesió i d'un major progrés. Aquest era el nostre compromís i continua essent la nostra ambició.